

Historický ústav Filozofické fakulty UHK v Hradci Králové

Posudek oponentky diplomové práce

Autor DP: Bc. Josef Nešněra   forma: kombinovaná   obor: Historie

Název práce: Ruská fronta první světové války v denících legionářů a materiálech osobní povahy

Vedoucí DP: Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.

Oponentka DP: Prof. PhDr. Dana Musilová, CSc.

Diplomová práce je druhým pokusem o využití materiálů osobní povahy na příkladu legionářů z ruské fronty první světové války. Autor předložil práci k obhajobě v lednu 2016, komise ji však na základě posudků a obhajoby hodnotila jako nevyhovující. Vypracovala jsem oponentský posudek na první práci; mám tedy u druhého hodnocení možnost srovnání, do jaké míry autor akceptoval připomínky z první oponentury a zda se posunul v hlavních sporných bodech: práce s prameny, koncepce, provázanost historického kontextu a prameny osobní povahy. Již úvodem mohu konstatovat, že posun nastal ve všech zmíněných bodech.

Text je kromě úvodu a závěru je rozdělen do pěti kapitol a doplňují ho přílohy. Již v prvním posudku jsem ocenila, že autor provedl důkladnou heuristiku, shromáždil odbornou literaturu a prameny ke zvolenému tématu a důkladně je prostudoval. Měla jsem ovšem dosti zásadní výhrady zejména ke koncepci úvodní části textu. Tyto výhrady musím bohužel znovu opakovat, byť v méně vyhrcované podobě. Úvod znovu obsahuje pouze zdůvodnění volby tématu; další části, které by měly být jeho součástí, jsou shrnuty v samostatných částech v první kapitole s názvem Metodická poznámka. Autor vzal v úvahu většinu připomínek z posudku z loňského roku, nicméně ponechal původní rozčlenění úvodní části práce na samostatný Úvod a Metodickou poznámku.

Měla jsem rovněž zásadní výhrady ke koncepci práce, resp. jsem konstatovala, že práce žádnou koncepci nemá. Rovněž v tomto ohledu je nově předložená práce posunem správným směrem. Z textu je zřejmé, že autor přemýšlel o tom, co, jak a proč píše. Domnívám se nicméně, že stále nevyužil možností interpretace, kterou skýtají prameny osobní povahy. Citace zde stále slouží převážně jako ilustrace textu, ačkoliv autor zjevně pečlivě studo-

val literaturu včetně zahraniční, kde se mohl dostatečně poučit o možnostech interpretace ego-dokumentů. Pokusy o interpretaci jsou velmi nesmělé, nicméně i zde lze hovořit o drobném pokroku. Po formální stránce bych vytkla nedbalou úpravu textu a drobné překlepy.

V Praze 20. ledna 2017

Dana Musilová, v. r.